

Femte Møde.

Lørdagen den 13de Oktober 1888, Kl. 1 1/2.

Protokollen for forrige Møde blev op- læst og vedtagen.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Justitsministeren fremsætter: a. Forslag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs §§ 184 og 185. b. Forslag til Lov om Sagførervæsenet.

Justitsministeren (Kellermann):

Det første af disse Lovforslag er et Forslag til Lov om en forandret Affattelse af almindelig borgerlig Straffelovs §§ 184 og 185. Erfaringen har vist, at de gjældende Straffebestemmelser med Hensyn til Skrifter eller Afbildninger af usædeligt Indhold ere mindre tilstrækkelige, og det kan ikke negtes, at dette Uvæsen i de senere Aar har taget en Del Overhaand, at spekulere i slige Skrifers eller Afbildningers aabenlyse eller hemmelige Udbredelse blandt Publikum. Det, man i Særdeleshed har haft Grund til at beklage under den Kamp, som naturligvis fra Politiets Side er ført derimod, er først det, at Straffen er saa ringe, eller at der i ethvert Tilfælde er sat et saa lavt Minimum som Bødestraf. Da det jo som bekendt er en Praxis, som man ved Domstolene er meget tilbøielig til at følge, at vælge de lavere Straffekategorier indenfor Strafferammerne, ialt Fald naar der ikke foreligger en hyppig Sjentagelse af samme Forbrydelse, har det i mange Tilfælde vist sig, at man, efter at have med ikke ringe Uleilighed forfulgt Personer, der have overtraadt de her omtalte Bestemmelser, og ført Sagen igjennem alle Instanser, hvad man jo naturligvis i Reglen bliver nødt til, dog kun opnaar et overmaade magert Resultat, der

ingenlunde er egnet til at affrække fra Sjentagelse eller Fortsættelse af Forholdet. Derfor er der efter min Formening Trang til en Skærpselse af Straffen, og da navnlig i den Retning, at Bødestrafpen kan blive udelukket, saaledes at et Forhold af denne Natur altid maa rammes med i det mindste Fængsel. — Dernæst er der den Mangel ved den bestaaende Lovgivning i saa Henseende, at Ansvar for et trykt Skrift af den her omhandlede Beskaffenhed kun paahviler Publikanten, men derimod ikke dem, der udbrede Skriftet, og det er dog i Almindelighed dem, som det praktist talt mest gjælder om at ramme. Publikanten af Skriftet vil ofte være en Personlighed, som det ikke har stor Interesse at faae straffet, og som ikke vil tage sig det synderlig nær at blive dømt til nogen Tids Fængsel, hvormod Boghandlere og Andre, som udbrede Skrifter af denne Art, ville være mere sølsomme for den Slags Ting. Derfor man altsaa vil sætte sig det Diemed at hæmme den Slags Skrifers Udbredelse, saa vil det netop være et ikke uvigtigt, praktist Mittel dertil, at man kan holde sig til dem, der udbrede Skrifterne. Endelig forholder det sig ogsaa saa, at Straffelovens Bestemmelse af den strafbare Handlings Begreb er noget ubestemt og maaste ogsaa noget snæver. Jeg har derfor forsogt i det foreliggende Forslag at bestemme Handlings Karakter ved Udtryk, der ville bevirke, at den Tvivl, der i mange Tilfælde hidtil har hersket, vil falde bort, og at en Del Handlinger, som egne sig til Straf, men hidtil ikke have kunnet drages ind under Loven, nu ville kunne blive det. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at fremsætte dette Lovforslag, idet jeg anbefaler det til det høie Things Velvilje.

Det andet Forslag er et Forslag til Lov om Sagførervæsenet. Der var for en Del Aar siden, nemlig i Samlingen 1879—80, forelagt et Lovforslag om Sagførervæsenet for dette Thing. Det kom til Iste Behandling, og der blev nedsat et Udvalg, som naaede til at afgive Betænkning, men først kort for Samlingens Slutning, og videre kom Sagen ikke. I de Aar, der fulgte derefter, har jeg ikke fundet mig foranlediget til at gjenoptage denne Sag, dels af de almindelige politiske Grunde, som jeg